

[Grethe Philip.]

har næppe heller kræfter til i de nærmeste år at yde den omfattende støtte til de langvarigt syge, der har været forudsætningen for ophevelsen af varighedsbegrænsningen.

Jeg skal gerne vedstå, at det er uden nogen større glæde, at jeg er medforslagsstiller til en begrænsning af statens udgifter til børnetilskud. Det var da heller ikke med i vore spareforslag i første omgang, men vi lod os af socialdemokratiets forslag overbevise om, at det var nødvendigt med en begrænsning også på dette område. Vi har i børnetilskuddene en post, der er stærkt stigende, og der kan efterhånden nok sættes spørgsmålstegn ved, om dette er i overensstemmelse med den rette sociale prioritering. Regeringen var som sagt selv inde på tanker om en samlet beskæring af tilsvarende størrelse, der dog — det skal siges her — senere er fraveget. Planen omfattede dengang indkomstreguleret børnetilskud. De seneste dages debat og det materiale, der er fremlagt i det politisk-økonomiske udvalg, viser overordentlig store vanskeligheder og betænkeligheder ved indførelse af sådanne indkomstregulerede børnetilskud.

Fra radikal side har vi ikke lagt os fast på en bestemt form for beskæring. Vi må dog i hvert fald se nøjere på dyrtidsreguleringen, der er vel gunstig i betragtning af, at børnetilskuddene i modsætning til alle andre sociale ydelser er skattefri. At det nu er nødvendigt at sætte ind med begrænsning af tildelingen af særlig store børnetilskud til de såkaldte papirløse ægteskaber, kan der tilsyneladende blive bred tilslutning til her i salen, ligesom vi også synes at kunne blive enige om at lade den generelle moderskabsydelse afløse af en skønsmæssigt tildelt ydelse, hvor der virkelig er behov for en støtte.

Hr. Lysholt Hansen ville i sit indlæg her i dag gerne give det et skær af, at det radikale venstre i sine spareplaner er gået meget hårdere frem end socialdemokratiet. For den historiske sandheds skyld bør det dog erindres, at regeringen fremlagde sociale besparelser — jeg henviser til beretningen fra det politisk-økonomiske udvalg — der for 1973-74 udgør godt 300 mill. kr. og for 1974-75 mere end 700 mill. kr., heraf for 1974-75 forslag om beskæring af børnetilskuddene med 465 mill. kr. Jeg synes, det heraf tydeligt fremgår, at socialdemokratiet

også har været langt inde i overvejelser om, at det sociale felt måtte yde sit betydelige bidrag til besparelserne.

Jeg har hermed i store træk redegjort for de ændringsforslag, det radikale venstre kan anbefale at stemme for. Jeg anbefaler, at man stemmer mod de af socialistisk folkeparti stillede forslag vedrørende forsvaret og civilforsvaret samt de af det konservative folkeparti stillede forslag nr. 103 og nr. 104 vedrørende forskellige udlån til landbruget.

Hvad angår de spareforslag, som vi ikke har kunnet tilslutte os, vil vi ved afstemningen undlade at stemme.

De konservative har fremsat en stor og på visse punkter meget detaljeret spareplan. Visse dele indgår i det spareforslag, der er fremsat af venstre og det radikale venstre. Andre forslag finder vi ikke tilstrækkeligt klarlagte til, at vi kan stemme for dem. Nogle af dem har vi heller slet ikke sympati for, det gælder f. eks. flere af de kulturelle besparelser, herunder forslaget om en særdelemlende nedskæring af det kgl. teaters bevilling.

Det konservative folkepartis samlede spareforslag er af et sådant omfang, at vi finder det ganske urealistisk med henblik på gennemførelse allerede i 1973-74. Statens rammebevillinger er allerede hårdt ramt af sparekniven, og vi anser det for umuligt i praksis yderligere at skære så dybt som foreslået af de konservative.

Regeringen har stillet forslag om en negativ post, budgetreguleringskontoen på 860 mill. kr. I den ledsagende tekst til denne post angives, som det allerede tidligere er nævnt, kun meget summarisk, at besparelsen vil blive tilvejebragt dels gennem lovforslag, dels ved andre foranstaltninger. Det er jo ikke meget oplysende. Stemmer vi for dette, giver vi regeringen en blankoveksel, der lyder på, at vi moralsk forpligter os til at bakke senere besparelsesforslag på 860 mill. kr. op, hvori de end måtte bestå. Det er en uacceptabel situation for oppositionen. Der er i regeringens og SFs spareforslag i den af det politisk-økonomiske udvalgs nylig afgivne beretning en del, vi er enige i, men det samlede sigte er efter vor mening for lavt, noget, jeg vil komme tilbage til i den efterfølgende debat om finanslovsforslaget i sin helhed. Nok så afgørende er det, at vi på ingen måde føler os tryggede ved den